

Rendkívüli kiadás d. u. 4 óra.

Ára 4 fillér.

XXXIX. évfolyam.

H) szám.

Dés, 1914 szeptember 1.

VÁRMEGYEI KÖZÉLET

(SZOLNOK-DOBOKA)

SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYEI POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

:: Megjelenik minden csütörtökön. ::
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rákóczi-ház.
:: Kéziratokat nem adunk vissza. ::

Felelős szerkesztő:
Dr. BENE FERENC
ügyvéd.

— Előfizetési ára —
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

A háboru eseményei.

— Eredeti hiteles távirati közlések nyomán. —

Sikeres előnyomulásunk északon.

— A miniszterelnöki sajtóosztály távirata. —

Budapest, aug. 31.

A hadisajtószállásról jelentik: az északi harcok színterén, csapataink tovább is kemény harcban állnak. Lublin Krasznostaw és Hrubieszow vonaltól délre a döntés a legközelebbi időre várható. A Balkánon a tegnapi ismertett helyzetben változás nem állott be.

Bombák Páris felett.

— A miniszterelnöki sajtóosztály távirata. —

Páris, aug. 31.

(Érkezett Rómán keresztül, délután 1 óra 29 perckor): Mintegy kétezer méter magasságból egy német katonai léghajó szállt el Páris felett és a St.-morici katonai kórház közelében egy bombát dobott le. Két aszszony súlyosan megsebesült. A léghajóból egy német lobogót is ledobtak egy hadnagy levelével együtt, amelyben ez állott: „A német hadsereg Páris kapui előtt van; nem marad hátra más, mint adjátok meg magatokat“.

Legfelsőbb kegyelem a kisebb büntetések elengedésére.

— A miniszterelnökségi sajtóosztály távirata. —

Budapest, aug. 31.

Hivatalos közlés, abból az alkalomból, hogy Ó Császári és Apostoli Királyi Felsége 1. évi aug. 24-én kelt legfelsőbb elhatározásával azoknak a hathónapot meg nem haladó szabadságvesztés büntetésre ítélt egyéneknek, a kiknek büntetésük végrehajtása mozgósítási hirdetés folytán a közös haderőnek, a honvédeknél vagy a népfőlkelőknel teljesítendő tényleges szolgálatuk miatt elhalasztott, vagy félbeszakított, büntetését illetve a büntetés hátralevő részét kegyelemből elengedni szándékozik, ha ezek katonai kötelezettségüket hiven teljesítették.

A magyar királyi igazságügyi ministerium f. év aug. 30-án 4936/IM. VII. szám alatt rendeletet intézett az ország valamennyi főügyészeihez. A rendelet felhatalmazza a kir. ügyészségek vezetőit, hogy a katonai szolgálatra kötelezett és hat hónapot meg nem haladó szabadságvesztés büntetésre ítélt

egyének büntetése végrehajtásának elhalasztása vagy félbeszakítása tárgyában saját hatáskörükben intézkedjenek. A rendelet részletes utasításokat ad a királyi ügyészségek vezetőinek a szükséges ellenőrző kimutatások elkészítésére nézve.

Az északi harcterről.

— A miniszterelnöki sajtóosztály távirata. —

Berlin, aug. 31.

A „Lokalanzeiger“ haditudósítója a keleti hadisajtószállásról jelenti tegnapi kelettel, hogy a német haderő amely a porosz-orosz katáron az oroszokat bekerítette, öt hadtest ellen harcolt. Tekintettel az erős, tavas, roppantul váltakozó vidékre — összefüggő csatasorról szó sem lehetett. Előfordult, hogy az orosz csapat egyes részei derékszögben állva harcoltak a németekkel. Jobbszárnyunk Holau és Gilgenburg között, centrumunk, amely főleg honvédcsoportokból állott Hohenstein-nál, balszárnyunk Allenstein, Wartenburg és Bischofburg között állott. Centrumunk az oroszok kétségbeesett áttörési kísérleteit nehéz tüzérséggel győzelmesen visszaverte. Jobbszárnyunk azután Neidenburgon, balszárnyunk Pessenheimon át előnyomult. Ezek a hadműveletek az orosz ellenfél tökéletes bekerítéséhez vezettek. Az oroszok öt hadtestükkel és három hadosztályukkal jelentékeny tulsulyban voltak a német erőkkel szemben. A Hohensteintől nyugatra elterülő magaslaton háromezer foglyot láttam elvonulni; a fickók egy része bambának levertnek látszott. Voltak azonban közöttük fegyházi alakok is, akikről a borzasztó barbárságukat, amelyekről a menekültek beszélnek bátran fel lehet tételezni.

Csapataink hősiessége, kitartása.

— A miniszterelnöki sajtóosztály távirata. —

Bécs, aug. 31.

A Fremdenblatt jelenti: a nagy csatának ma van a hatodik napja. Csapataink csodálatra méltó kitartással harcolnak. A harc vonalból kitűnő hírek érkeznek javunkra. A visszatérő sebesültek csodákat mesélnek katonáink hősiességéről. A főhadiszálláson jó a hangulat.

Bizalomkeltő és reményteljes a helyzet.

— A miniszterelnöki sajtóosztály távirata. —

A Neue Freie Presse jelenti, hogy ma éjjel kedvező hírek érkeztek az általános helyzetről. A harc tart és további lefolyása elé bizalommal tekintünk. A kiaszniki győzelmet tárgyalva a bécsi lapok hadi tudósításai megállapítják, hogy az osztrák-magy. hadsereg győzelmének jelentősége abban áll, hogy ama vereség folytán, a melyet Lublin körül összegyűlt orosz erők szenvedtek, az orosz főerők jobb szárnya aligha lesz képes beleavatkozni az események további folyamatába. Az osztrák-magyar csapatoknak kraszniki győzelmét követő sikerei teljessé teszik ezt az eredményt. A hadi tudósítások egyhangulag kiemelik az osztr. magy. tisztek rendkívüli szívósságát és támadó szellemét. Az figyelemre méltó. Nagy menetelés után az orosz haderőket menekülésszerű visszavonulásra kényszerítették. Egy Bilzaból ideérkezett honvédszár tiszti lelkesedéssel beszél huszáiról és kijelenti, hogy úgy harcolnak, mintha ördögök volnának. A tisztek úgy támadtak, hogy ki se vonják kardjaikat és az orosz lovasokat elevenen akarják összefogdosni. A kozákok kitérnek a gyalogság elől és nem várják be a lovas attackot. Tüzéreink briliánsan lönek. A hadsereg szelleme kitűnő.

A miniszterelnök elítéli a kószahírgyártókat.

Budapest, aug. 31.

A miniszterelnök a mai napon a következő nyilatkozatot publikáltatja: Minden férfiasan gondolkozó magyart méltó bosszúsággal tölthet el, hogy bizonyos itteni körökben, nagyképtű fontossággal terjesztették a jól értesültség hamis mezében tetszelgő urak a hamis híreket. Vigasztalásul szolgálhat a következő észlelet a „Berliner Tageblatt“ aug. 28-iki száma azt mondja; Természetes, nincs hiány kószahírekben, újból beigazolást nyert Bismark mondása, hogy sehósem hazudnak annyit, mint háboruban, vadászatban és választáson. Persze, sokkal zivesebben veszik a rosszat mint a jót. Megnyugvással konstatáljuk, hogy ez a csuf betegség nem magyar speciálitás. Budapest, 1914 aug. 31-én. Tisza István.